

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

1. potwierdza poważne zaniepokojenie sytuacją praw człowieka w Uzbekistanie;
2. ponownie potwierdza znaczenie stosunków UE — Uzbekistan i uznaje kluczową rolę Uzbekistanu w regionie Azji Środkowej, podkreśla jednak, że te stosunki muszą opierać się na wzajemnym poszanowaniu zasad demokracji, praworządności i praw człowieka, jak wyraźnie określono w umowie o partnerstwie i współpracy pomiędzy UE a Uzbekistanem;
3. zaznacza, że polityka ukierunkowanych sankcji nie przyniosła jak dotychczas pozytywnych rezultatów; uważa zatem za uzasadnione, aby zachęcić władze Uzbekistanu poprzez zniesienie na okres 6 miesięcy zakazu wizowego nałożonego na uzbeckich urzędników określonego w załączniku do wspólnego stanowiska 2007/338/WPZiB;
4. wzywa Radę Europejską do nadzorowania i przeprowadzenia po sześciu miesiącach oceny skutków tych środków dla stosunków UE — Uzbekistan oraz ewentualnie do wyciągnięcia wniosków w oparciu o tę ocenę;
5. z zadowoleniem przyjmuje ogólne postępy w stosunkach UE — Uzbekistan poczynione w roku 2007 r.;
6. szczególnie zauważa, że władze Uzbekistanu wykazały się chęcią dialogu z UE organizując rundy rozmów ekspertów na temat wydarzeń w Andżanie, jak również pierwszą rundę dialogu na temat praw człowieka pomiędzy UE i Uzbekistanem;
7. zachęca władze Uzbekistanu do poczynienia dalszych postępów w obszarze praw człowieka;
8. wzywa władze Uzbekistanu do pełnego stosowania ich zobowiązań międzynarodowych w zakresie wolności podstawowych, wolności prasy i mediów oraz praworządności;
9. wyraża zaniepokojenie odmową oficjalnego uznania Human Rights Watch Office przez ministerstwo sprawiedliwości Uzbekistanu oraz wzywa władze Uzbekistanu do ponownego rozważenia tej decyzji w celu wykazania swojego zaangażowania w rozwój społeczeństwa obywatelskiego w tym kraju;
10. wzywa rząd Uzbekistanu do uwolnienia piętnastu uzbeckich obrońców praw człowieka, mając na uwadze, że centralną kwestią polityki zagranicznej UE jest ochrona obrońców praw człowieka, w szczególności poprzez wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka przyjęte 14 czerwca 2004 r.;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE w Azji Środkowej, rządowi i parlamentowi Uzbekistanu i Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

P6_TA(2007)0544

Somalia

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie Somalii

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Somalii,
- uwzględniając poprzednie oświadczenia wysokiego przedstawiciela ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz sekretarza generalnego Rady Unii Europejskiej Javiera Solany, a także komisarza Louisa Michela,

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

- uwzględniając oświadczenie wyrażające zaniepokojenie w związku z pogłębianiem się katastrofy humanitarnej w Somalii podpisane przez 40 międzynarodowych i krajowych organizacji pozarządowych,
 - uwzględniając plan pojednania narodowego przedstawiony w rezolucji 1744 (2007) przyjętej przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 20 lutego 2007 r. w następstwie zwycięstwa Etiopii nad Unią Trybunałów Islamskich,
 - uwzględniając zbliżający się szczyt UE-Afryka, który odbędzie się w Lizbonie w dniach 8 i 9 grudnia 2007 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że co najmniej 80 osób zginęło w wyniku ostatnich walk między rebeliantami z Unii Trybunałów Islamskich a zjednoczonymi oddziałami Etiopii i przejściowego rządu federalnego,
- B. mając na uwadze, że od obalenia reżimu Saida Barre'a w 1991 r. Somalia nie posiada działającego rządu oraz mając na uwadze, że od tego czasu sytuację polityczną można określić jako anarchię, charakteryzującą się walkami między-klanowymi i bandytyzmem,
- C. mając na uwadze, że według szacunków agencji Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców co najmniej 100 000 osób zostało przesiedlonych w wyniku ostatnich walk między Unią Trybunałów Islamskich a zjednoczonymi oddziałami Etiopii i tymczasowego rządu federalnego; mając na uwadze, że walki te spowodowały śmierć wielu osób cywilnych; mając na uwadze, że bezpieczeństwo pozostałej ludności jest sprawą poważnej troski,
- D. mając na uwadze, że pogarszający się stan bezpieczeństwa w stolicy Somalii, Mogadyszu, uniemożliwia krajowym i międzynarodowym organizacjom pozarządowym zajmowanie się pogłębiającą się katastrofą humanitarną i reagowanie na sytuacje kryzysowe,
- E. mając na uwadze, że zespół ds. analizy bezpieczeństwa żywnościowego ocenia, iż ok. 38 000 dzieci poniżej 5 roku życia na obszarach wiejskich cierpi na poważne niedożywienie, a 10 000 jest niedożywionych w stopniu zagrażającym śmiercią, jeśli nie otrzymają odpowiedniej opieki,
- F. mając na uwadze, że w regionie tym potwierdzono przypadki cholery; mając w związku z tym na uwadze, że natychmiast należy podjąć działania w celu zapewnienia osobom przesiedlonym wewnątrz kraju bezpiecznej wody i urządzeń sanitarnych w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się choroby,
- G. mając na uwadze, że według Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) w Somalii ok. 450 000 osób zostało przesiedlonych w wyniku walk w 2007 r., co podnosi ogólną liczbę osób przesiedlonych w Somalii do ponad 850 000, w tym ok. 400 000 osób przesiedlonych od początku wojny domowej w latach 1990,
- H. mając na uwadze, że z populacji liczącej ok. 10 milionów mieszkańców ok. 1,5 miliona Somalijczyków potrzebuje pomocy międzynarodowej,
- I. jest zaniepokojony przedłużającą się wojną domową w Somalii i jej wpływem na proces pokojowy i proces pojednania w tym kraju, a także na bezpieczeństwo i stabilność całego Rogu Afryki,
- J. mając na uwadze, że w wyniku sporu z prezydentem Abdullahi Yusufem Ahmedem premier Somalii Ali Mohamed Gedi podał się do dymisji; mając na uwadze, że pogłębiło to impas polityczny w kraju,
- K. mając na uwadze, że w ubiegłym miesiącu rebelianci z Unii Trybunałów Islamskich zbojkotowali spotkanie pojednawcze wspierane przez rząd tymczasowy; mając na uwadze, że premier Etiopii Meles Zenawi zapowiedział wycofanie wojsk etiopskich, jak tylko oddziały pokojowe Unii Afrykańskiej przybędą do Mogadyszu,

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

- L. mając na uwadze, że rebelianci z Unii Trybunałów Islamskich wykluczają wszelkie kontakty polityczne z przejściowym rządem federalnym, jak długo wojska etiopskie przebywają w Somalii; mając na uwadze, że przedłużanie interwencji etiopskiej jeszcze bardziej komplikuje sytuację w regionie, podobnie jak domniemane wsparcie dla Unii Trybunałów Islamskich ze strony innych krajów, co odnosi się zwłaszcza do Erytrei,
- M. mając na uwadze, że sprawcy większości zabójstw dziennikarzy w 2007 r. pozostają nieznanymi oraz mając na uwadze, że przedstawiciele rządu Somalii do tej pory konsekwentnie uchylają się przed potępieniem tych zabójstw, nie mówiąc o przeprowadzeniu dochodzenia, aresztowaniu lub skazaniu kogokolwiek w związku z nimi,
1. zdecydowanie potępia poważne naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka popełniane przez wszystkie strony konfliktu w Somalii; wzywa do natychmiastowego zakończenia działań zbrojnych; domaga się, aby wszystkie walczące frakcje powstrzymały się od masowych ataków na osoby cywilne i wzywa, aby niezależny zespół zbadał zbrodnie wojenne i przypadki łamania praw człowieka;
 2. przypomina, że społeczność międzynarodowa i wszystkie strony obecnego konfliktu zobowiązane są do ochrony osób cywilnych, zezwalania na dostarczanie pomocy oraz szanowania przestrzeni humanitarnej i bezpieczeństwa osób niosących pomoc humanitarną; domaga się z związku z tym niezwłocznego stworzenia odpowiednich warunków do zapewnienia odpowiedniej odpowiedzi na katastrofę humanitarną w Somalii;
 3. ostrzega, że jeśli społeczność międzynarodowa nie podejmie szybko zdecydowanych działań w celu stabilizacji i stopniowej poprawy sytuacji, istnieje wyraźne niebezpieczeństwo, że konflikt w Somalii przerodzi się w wojnę regionalną obejmującą cały Róg Afryki;
 4. wzywa społeczność międzynarodową do przyspieszenia i podtrzymywania wysiłków dyplomatycznych mających na celu zakończenie trwającej przemocy oraz do zaproponowania stałego mechanizmu z myślą o uzgodnieniu i monitorowaniu natychmiastowego zawieszenia broni;
 5. wzywa tymczasowy rząd federalny do zaangażowania się w proces konsultacji z głównymi podmiotami w Somalii, prowadzący do mianowania nowego premiera; wzywa wszystkie zaangażowane strony w Somalii do wznowienia wysiłków na rzecz dialogu politycznego oraz do utrzymywania w centrum uwagi potrzeby ponownego podjęcia procesu nakreślonego w tymczasowej karcie federalnej Republiki Somalii z 2004 r.; podkreśla, że pomyślny dialog i pojednanie mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia wolnych i sprawiedliwych wyborów w 2009 r. oraz ustanowienia trwałego pokoju i stabilności w Somalii;
 6. wzywa do zakończenia wszelkich zagranicznych interwencji wojskowych w Somalii;
 7. wzywa do wzmocnienia roli społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza kobiet, w procesie pojednania narodowego;
 8. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki ze strony Unii Afrykańskiej w celu zgromadzenia sił pokojowych, które wsparłyby proces pojednania narodowego, ubolewa jednak, że dotychczas jedynie 1600 żołnierzy z liczby 8 000, na których wysłanie Unia Afrykańska przystała, zostało rzeczywiście rozmieszczonych w Somalii; wzywa zatem Unię Afrykańską, aby zachęcała swoje państwa członkowskie do przestrzegania zobowiązań do wsparcia sił pokojowych; wzywa w tym kontekście UE do zwiększenia starań mających na celu zapewnienie wsparcia politycznego, finansowego i logistycznego niezbędnego do rozmieszczenia sił pokojowych Unii Afrykańskiej, a także do podjęcia wszystkich innych kroków służących ułatwieniu procesu pokojowego;
 9. wzywa społeczność międzynarodową do wzmocnienia wysiłków dyplomatycznych na rzecz pokoju i stabilności w Somalii oraz do unikania nazbyt uproszczonego postrzegania zagrożenia terrorystycznego w Rogu Afryki, czasami wykorzystywanego do odwrócenia uwagi od problemów wewnętrznych i do utworzenia drogi zagranicznej interwencji wojskowej;
 10. ponawia apel do międzynarodowej grupy kontaktowej ds. Somalii, złożonej z Unii Afrykańskiej, ONZ, Unii Europejskiej, Stanów Zjednoczonych, Szwecji, Norwegii, Włoch, Tanzanii i innych, o wspieranie pozytywnego rozwoju sytuacji politycznej i zaangażowanie się razem z podmiotami wewnątrz Somalii na rzecz wdrażania tymczasowej karty federalnej i instytucji, ustanowienia skutecznych rządów i stabilności oraz udzielenia społeczności międzynarodowej odpowiedzi na jej zaniepokojenie terroryzmem;

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

11. wzywa społeczność międzynarodową, a w szczególności UE, do zwiększenia dostaw pomocy humanitarnej dla osób przesiedlonych wewnątrz kraju oraz ludności w potrzebie;
 12. wzywa do ścisłego i przedłużonego stosowania oraz monitorowania embarga na broń nałożonego na Somalię przez ONZ w 1992 r., które przestrzegane jest w niewielkim stopniu; wzywa, aby zacząć pociągać do odpowiedzialności osoby naruszające embargo na broń w Somalii;
 13. podkreśla w szczególności pilną konieczność ochrony dziennikarzy i potępia planowe szykanowanie dziennikarzy przez przejściowy rząd federalny, zamykanie placówek medialnych, a także nieprzeprowadzenie dochodzenia w sprawie zabójstw dziennikarzy, co poważnie zakłóciło niezależne przekazywanie wiadomości z Somalii; wzywa przejściowy rząd federalny do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie tych ataków, a także zaprzestania szykanowania dziennikarzy ze swej strony;
 14. apeluje do szczytu UE/Afryka, aby w trybie pilnym rozważył poważną sytuację panującą w Somalii;
 15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, sekretarzom generalnym Unii Afrykańskiej, ONZ i Międzyrządowemu Organowi ds. Rozwoju (IGAD), przewodniczącemu tymczasowego rządu federalnego w Somalii, rządowi Etiopii i Parlamentowi Panafrykańskiemu.
-